

плувахмы доволны дни и едвამъ стигнѣхмы въ Книдѣ, понеже не ны пушаше вѣтрѣ-тъ, проплувахмы подѣ Критѣ ерещѣ Салмонѣ. И едвამъ цо прѣмѣнѣхмы него, стигнѣхмы на нѣкое ся мѣсто което ся казува Добры пристанища, близу при които бѣ градѣ-тъ Ласей.

9 Но като бѣше ся минѣло доволно врѣме, и плуваніе-то бѣше вече опасно, *защото и постѣ-тъ бѣше ся вече минѣлѣ, совѣтуваше Павелъ, И казуваше имъ: Братіе, виждамъ че плуваніе-то ще бѣде съсъ злостраданіе и съ голѣмѣж щетѣж, не токо за товарѣ-тъ и за корабѣ-тъ, но и за души-тъ ни. Но стогникѣ-тъ ся увѣриваше повече на кормчій-тъ и на стопанинѣ-тъ на кораба, а не на Павловы-тъ думы. И понеже пристанище-то не бѣ способно за прѣзмиваніе, повече-то дадохѣ мѣнѣ да ся динѣжтъ и отъ тамъ, за да стигнѣтъ, ако бы было възможно, до Финикъ, пристанище Критско, което гледа ерещѣ югозападнѣ-тъ и сѣверозападнѣ-тъ вѣтрѣ, и тамъ да прѣзмиваѣтъ.

13 И когато подухнѣ малко югѣ-тъ, помислихъ че сполучихъ цѣль-тѣ си, динѣхъ ся, и плувахъ близу по край Критѣ.

14 Но слѣдъ малко възвѣя ерещѣ него вѣтрѣ буренъ нарицаемѣ Евроклидонѣ. И понеже ся дрѣпнѣж корабѣ-тъ, и не можаше да устои ерещѣ вѣтрѣ-тъ, оставихмы ся на волни-тъ и носѣхъ ны. И като утекохмы задъ едно островче което ся наричаше Клавдіѣ, едвამъ можехмы да удържимъ ладій-тѣж; Коѣкто като динѣхъж, употребивахъ *сѣкакы* пособія, и прѣпасавахъ корабѣ-тъ изъ отододу; и бояще ся да не паднѣтъ на плитко, сѣбѣж платнѣта, и носѣхъ ся така. И понеже бѣхмы въ голѣмѣж бѣдѣж отъ бурѣж-тѣж, въ слѣдующій день хванѣхъж да исхвърлимъ товарѣ-тъ. И на трѣти-тъ *день* сами *д* съ рѣцѣ-тъ ся исхвърлихмы корабенны-тъ нѣща. И понеже за много дни не ся виждаше ни слѣнце ни звѣзды, и силна-та буря наваляше, исчезнѣ вече отъ насъ всяка надежда за спасеніе. А подиръ много неяденіе застанѣ Павелъ между тѣхъ и рече: Трѣбваше, о прѣатели, да мя послушате, да ся не дигамы отъ Критѣ и да ни не постигнѣше това злостраданіе и тази щета. Но и сега вы сѣвѣтувамъ да сте весели, защото ни една душа отъ васъ нѣма да ся изгуби, но само корабѣ-тъ:

23 *Защото ангелъ отъ Бога, чѣйто съмъ азъ, и *комуто служѣж, яви ми ся тѣжи ноцѣ,

24 И рече: Не бой ся, Павелъ, ты трѣбва да прѣдстанешъ прѣдъ Кесаря; и ето Богъ ти подари вѣчки-тъ които плуваѣтъ съ тебе.

25 За това, братіе, бѣдѣте весели; *защото

вѣрувамъ въ Бога че така ще бѣде, сподѣ редѣ както ми бы речено. А нѣи *трѣбва да бѣдемъ исхвърлени на нѣкой островъ.

27 И когато настанѣ четирнадесета-та ноцѣ, като ся носѣхмы на самъ на тамъ по Адриатическо-то *море* кѣдѣ ерѣдѣ ноцѣ, корабници-тъ угаждахъ че приближаватъ до нѣкой сушѣж. И като измѣрихъ дълбочинѣ-тѣж, намѣрихъ двадесетъ растега; и малко по нататакъ като отидохъ, пакъ измѣрихъ и намѣрихъ петнадесетъ растега. И бояще ся да не бы да паднѣтъ вѣнѣ на камениты мѣста, спуснѣхъж чѣтыри котвы отъ кормѣж-тѣж, и желасѣж да сѣмне.

30 И понеже корабници-тъ ищѣхъ да побѣгнѣтъ отъ корабѣ-тъ, и спуснѣхъж ладій-кѣж-тѣж въ море-то, съ причинѣж ужъ че ще спуснѣтъ котвы отъ кѣдѣ прѣдницѣж-тѣж.

31 Павелъ рече на стотника и на войни-тъ: Тѣзи ако не останѣтъ въ корабѣ-тъ, вы не можете ся избави. Тогазъ войни-тъ отрѣзѣхъж вѣжѣя-та на ладій-кѣж-тѣж и оставихъ ихъ да падне вѣнѣ. А при сѣмнуваніе Павелъ каняше всичкы-тъ да похашнѣтъ *по нѣщо*, и казуваше: Четирнадесетъ *дена* днесъ ожидате, и стоите гладни, безъ да се вкусили нищо. За това вы молѣж да похашнете; защото това *е нужно* за упазваніе-то ви; понеже *ни* одному отъ васъ ни косемъ отъ главѣж-тѣж нѣма да падне. И като рече това, зѣ хлѣбъ, *благодари Бога прѣдъ всичкы, та прѣломи и начинъ да яде. Отъ това ся о-бодрихъж всичкы, та ядохъ и тѣ; И всинца въ корабѣ-тъ бѣхмы двѣстѣ и седмдесятъ и шесть *души. И като ся насытихъ съ хранѣж, облегчавахъ корабѣ-тъ като исхвърляхъ жито-то въ море-то.

39 И когато ся разсѣмнѣ не познавахъ земѣж-тѣж; съгледувахъ обаче заливъ нѣкой си който имаше брѣгѣж, въ който ся рѣпнѣхъж да тикнѣтъ корабѣ-тъ, ако бѣ възможно. И като ителгихъ котвы-тъ, оставихъ *корабѣ-тъ* по море-то, развързахъ още и вѣрескы-тъ на кормила-та, и развихъж малко-то вѣтрило на кѣдѣ вѣтрѣ-тъ, и управихъ ся кѣмъ брѣгѣ-тъ. Но испаднѣхъж на мѣсто дѣто бяше отъ двѣ страны море-то, и тамъ *засѣднѣж корабѣ-тъ; прѣдница-та ся заби и не мърдаше; а задница-та ся разглобяваше отъ наслѣ-то на волны-тъ. И наговорихъ ся войни-тъ да избѣжтъ запрѣны-тъ, да не бы да исплува нѣкой и да побѣгне. Но стотникѣ-тъ като искаше да избави Павла, вѣспрѣтъ ѣ отъ *тоска* намѣреніе, и повелѣ, които можѣтъ да плуваѣтъ, да скочатъ първомъ тѣ въ море-то, и да излѣзѣтъ на сухо: А останѣли-тъ, едни на дѣски, други пакъ на нѣщо отъ корабѣ-тъ. И така бы та ся *избавихъж всичкы на сушѣж-тѣж.

з Лев. 23; 27, 29.
д Юн. 1; 5.
е Гл. 23; 11.
ж Дан. 6; 16. Рим. 1; 9. 2 Тим. 1; 3.

з Лук. 1; 45. Рим. 4; 20, 21.
2 Тим. 1; 12.
и Гл. 28; 1.
з Цар. 1; 52. Мат. 10; 30.

Лук. 12; 7. 21; 18.
к 1 Цар. 9; 13. Мат. 15; 36.
Мар. 8; 6. Иоан. 6; 11. 1
Тим. 4; 3, 4.

4 Гл. 2; 41. 7; 14. Рим. 13;
1. 1 Пет. 3; 20.
ж 2 Кор. 11; 25.
и Ст. 22.